

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., v likvidácii

Výrok rozsudku

1. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že sloboda usadiť sa sa uplatňuje na premiestnenie registrovaného sídla spoločnosti, založenej podľa práva členského štátu, na územie iného členského štátu s cieľom jej premeny v súlade s podmienkami stanovenými právnou úpravou tohto druhého členského štátu na spoločnosť podľa práva tohto druhého členského štátu bez premiestnenia skutočného sídla uvedenej spoločnosti.
2. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá premiestnenie registrovaného sídla spoločnosti, založenej podľa práva členského štátu, na územie iného členského štátu s cieľom jej premeny na spoločnosť podľa práva tohto posledného uvedeného štátu v súlade s podmienkami stanovenými jeho právnou úpravou podmieňuje likvidáciou prvej spoločnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 211, 13.6.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Kehl – Nemecko) – trestné konanie proti I

(Vec C-195/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Doprava — Vodičský preukaz — Smernica 2006/126/ES — Článok 2 ods. 1 — Vzájomné uznávanie vodičských preukazov — Pojem „vodičský preukaz“ — Osvedčenie o zložení vodičskej skúšky (Certificat d'examen du permis de conduire, ďalej len „CEPC“), ktoré oprávňuje držiteľa viesť motorové vozidlo na území členského štátu, ktorý ho vydal, dovtedy, kým mu nebude vydaný vodičský preukaz s konečnou platnosťou — Situácia, v ktorej držiteľ CEPC vedie motorové vozidlo v inom členskom štáte — Povinnosť uznať CEPC — Sankcie uložené držiteľovi CEPC za vedenie motorového vozidla mimo územia členského štátu, ktorý uvedeného CEPC vydal — Proporcionalita)

(2017/C 437/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Kehl

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

I

Za účasti: Staatsanwaltschaft Offenburg

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch, ako aj články 18, 21, 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje právna úprava členského štátu, na základe ktorej môže tento štát odmietnuť uznať osvedčenie vydané v inom členskom štáte, ktoré potvrdzuje existenciu vodičského oprávnenia jeho držiteľa, pokiaľ toto osvedčenie nespĺňa požiadavky vzoru vodičského preukazu stanoveného touto smernicou, a to aj za predpokladu, že držiteľ uvedeného osvedčenia spĺňa požiadavky stanovené uvedenou smernicou na vydanie vodičského preukazu.

2. Článok 2 ods. 1 smernice 2006/126, ako aj články 21, 45, 49 a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje, aby členský štát uložil sankciu osobe, ktorá napriek tomu, že splnila požiadavky na vydanie vodičského preukazu stanovené touto smernicou, vedie motorové vozidlo na jeho území bez toho, aby mala vodičský preukaz zodpovedajúci požiadavkám vzoru vodičského preukazu stanoveného uvedenou smernicou, a ktorá v období, kým jej bude iným členským štátom vydaný vodičský preukaz, môže preukázať existenciu svojho vodičského oprávnenia získaného v uvedenom inom členskom štáte len prostredníctvom časovo obmedzeného osvedčenia, ktoré tento štát vydal, pod podmienkou, že táto sankcia nie je neprimeraná vo vzťahu k závažnosti dotknutého skutku. V tejto súvislosti prináleží vnútroštátnemu súdu, aby v rámci svojho posúdenia závažnosti porušenia, ktorého sa dotknutá osoba dopustila, a prísnosti sankcie, ktorá jej má byť uložená, zohľadnil ako prípadnú poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že dotknutá osoba získala vodičské oprávnenie v inom členskom štáte, ako to potvrdzuje existencia osvedčenia, ktoré bude, ako uvádza samotný tento súd, na základe žiadosti dotknutej osoby nahradené predtým, ako mu skončí platnosť, vodičským preukazom zodpovedajúcim požiadavkám vzoru vodičského preukazu stanoveného smernicou 2006/126. Tento súd musí v rámci svojho posúdenia takisto preskúmať, aké skutočné nebezpečenstvo predstavuje dotknutá osoba pre cestnú premávku na území tohto štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Majid Shiri, uvádzaný aj ako Madzhdi Shiri

(Vec C-201/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 — Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov — Článok 27 — Opravný prostriedok — Rozsah súdneho preskúmania — Článok 29 — Lehota na vykonanie odovzdania — Nevykonanie odovzdania v stanovenej lehote — Povinnosti zodpovedného členského štátu — Prechod zodpovednosti — Požiadavka rozhodnutia zodpovedného členského štátu)

(2017/C 437/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Majid Shiri, uvádzaný aj ako Madzhdi Shiri

za účasti: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Výrok rozsudku

1. Článok 29 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, sa má vykladať v tom zmysle, že ak nedôjde k odovzdaniu v lehote šiestich mesiacov stanovenej v článku 29 ods. 1 a 2 tohto nariadenia, zodpovednosť automaticky prejde na žiadajúci členský štát, a to bez toho, aby bolo potrebné, aby zodpovedný členský štát odmietol prevziať alebo prijať späť dotknutú osobu.